

Cauza C-475/08

Comisia Europeană împotriva Regatului Belgiei

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/55/CE — Piața internă în sectorul gazelor naturale — Desemnarea definitivă a operatorilor rețelei — Decizie de scutire a noilor infrastructuri de gaze naturale de mari dimensiuni de la aplicarea anumitor dispoziții ale acestei directive — Obligația de publicare, de consultare și de notificare”

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 3 decembrie 2009 I - 11506

Sumarul hotărârii

1. *Apropierea legislațiilor — Măsuri de apropiere — Norme comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2003/55*
[art. 249 al treilea paragraf CE; Directiva 2003/55 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 22 alin. (3) lit. (d)]

I - 11503

2. *Apropierea legislațiilor — Măsuri de apropiere — Norme comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale — Directiva 2003/55*

[art. 249 al treilea paragraf CE; Directiva 2003/55 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 22 alin. (3) lit. (e) și alin. (4)]

1. Întrucât articolul 22 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2003/35 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale impune ca toate deciziile privind derogările acordate operatorilor rețelelor să fie publicate, nu se poate considera că principiile generale din dreptul unui stat membru privind publicarea actelor, potrivit cărora sunt publicate toate actele care prezintă interes pentru un mare număr de persoane, asigură transpunerea corectă și completă a acestei dispoziții din directivă, dacă statul membru menționat nu furnizează elemente care permit stabilirea în mod precis și cert a faptului că se consideră întotdeauna că astfel de decizii au un interes general și sunt, prin urmare, întotdeauna publicate.

Astfel, existența unor principii generale de drept constituțional sau administrativ poate face redundantă transpunerea prin acte cu putere de lege sau acte administrative specifice, cu condiția însă ca aceste principii să garanteze efectiv aplicarea integrală a directivei de către administrația națională și ca, în cazul în care dispoziția în cauză din directivă vizează să confere drepturi particularilor, situația juridică ce

rezultă din aceste principii să fie suficient de precisă și clară și ca beneficiarilor să li se ofere posibilitatea să cunoască toate drepturile lor, precum și, dacă este cazul, să le utilizeze în fața instanțelor naționale.

(a se vedea punctele 41 și 42)

2. Din articolul 249 al treilea paragraf CE rezultă că executarea directivelor comunitare trebuie asigurată prin măsuri corespunzătoare adoptate de statele membre. Faptul că, în împrejurări deosebite, în lipsa unor măsuri de executare necesare sau în prezența unor măsuri neconforme cu directiva, justițiabilii au dreptul de a invoca în fața unei instanțe o directivă împotriva unui stat membru care nu și-a îndeplinit obligațiile nu poate reprezenta o justificare pentru un stat membru de a nu adopta, în termen, măsurile adecvate obiectului fiecărei directive. De asemenea și cu atât mai mult, împrejurarea că anumite dispoziții din directiva în cauză sunt direct aplicabile în sistemul juridic intern nu constituie o justificare ce exonerează statele membre de obligațiile lor de transpunere.

Astfel, nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolului 22 alineatul (3) litera (e) și alineatul (4) din Directiva 2003/55 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale un stat membru care, pe de o parte, nu transpune dispoziția menționată a articolului 22 alineatul (3) litera (e) privind cerințele de consultare prealabilă a statelor membre implicate în cazul interconectării și care, pe de altă parte, se limitează să prevadă comunicarea către Comisie a

cererilor de derogare, în timp ce articolul 22 alineatul (4) impune obligația de notificare către această instituție a deciziei finale de derogare, precum și a tuturor informațiilor utile aferente.

(a se vedea punctele 44-46)